

Eduskunta
Sosiaali- ja terveysvaliokunta
StV@eduskunta.fi

15.1.2025

HE 195/2024 vp Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi sairausvakuutuslain 2 ja 3 luvun muuttamisesta

Suomen Hammaslääkäriliitto ry kiittää mahdollisuudesta tulla kuulluksi, ja esittää lausuntonaan seuraavaa.

Yleistä

Suun terveydenhuollon sv-korvausten korottaminen on oikeansuuntainen toimenpide. Työtä jää silti edelleen tehtäväksi, jotta korvaustaso saataisiin lähemmäksi ennen korvauksiin kohdistuneita leikkauksia vallinnutta tasoa.

Terminologia muutettava

Lakiesityksen 3 luvun 2a §:ssä korvattavaksi esitetään suuhygienistin ilman hammaslääkärin lähetettä tekemä tutkimus ja antama hoito. Terveystieteiden ammattihenkilöistä annetun lain 22 §:n mukaisesti ”laillistettu hammaslääkäri päättää potilaan hammaslääketieteellisestä tutkimuksesta, taudinmäärittämisestä ja siihen liittyvästä hoidosta”. Voimassa olevan lain mukaan siis suuhygienisti ei voi tehdä tutkimusta ilman hammaslääkärin tekemää päätöstä. Esityksen perustelutekstissä oleva maininta siitä, että suuhygienistin tekemä tutkimus ei sisältäisi diagnoosia, ei vaikuta asiaan. Diagnoosi ei ole välttämätön tutkimuksen osatekijä. Myös hammaslääkäri voi tehdä tutkimuksen ilman diagnoosia.

Hallituksen esityksessä ei ole määritelty tarkemmin suuhygienistin tekemään tutkimusta. Joka tapauksessa terveydenhuollon ammattihenkilölain 22 §:n kanssa yhtenevän termin käyttäminen aiheuttaa sekaannusta. Tutkimus on vakiintunut termi. *On ehdottoman välttämätöntä*, että termiä ei käytetä suuhygienistin yhteydessä, jotta toiminta ei ole ristiriidassa terveydenhuollon ammattihenkilölain kanssa.

Mikäli suuhygienistin antamana halutaan korvattavaksi jokin sellainen testi tms. joka ei ole tutkimus, on tällaiselle toimenpiteelle luotava oma terminsä. Tämä termi on myös määriteltävä kattavasti laissa tai vähintään perustelutekstissä. Samalla on varmistuttava

siitä, että toiminta ei ole ristiriidassa terveydenhuollon ammattihenkilölain 22 §:n pelkästään hammaslääkärille osoitettujen tehtävien kanssa.

Oireenmukainen hoito

Lisäksi pyydämme kiinnittämään huomiota siihen, että lakiesityksen 2a §:ssä tarkoitettu hoito annettaisiin terveydenhuollon ammattihenkilölain 23a §:n perusteella. Kyseisessä säännöksessä, joka on säädetty yhdessä rajoitetun lääkkeenmääräämisoikeuden kanssa, lainsäätäjä on valinnut ilmaisen ”aloittaa hoidon”. Suuhygienisti voi siis ”koulutuksensa, kokemuksensa ja tehtäväkuvansa mukaisesti *aloittaa hoidon* potilaan oireiden ja käytettävissä olevien tietojen sekä tekemänsä hoidon tarpeen arvioinnin perusteella”. Kun lainsäätäjä ei sano mitään turhaan, on annettava merkitystä sille, että laissa on valittu ilmaisu ”aloittaa” sen sijaan, että olisi säädetty esim. ”antaa hoidon”.

Kyseisen säännöksen perustelutekstissä ei ole selitetty säännöksen sisältöä tarkemmin. Mikäli kuitenkin olisi tarkoitettu, että suuhygienisti voi itsenäisesti antaa potilaalle kokonaisvaltaisen hoidon ilman hammaslääkärin terveydenhuollon ammattihenkilöstä annetun lain 22 §:n mukaista hoitopäätöstä, olisi tämä luonnollisesti täytynyt selkeästi kirjata lakiin tai vähintään lain perusteluihin. Näin ei ole tehty. Suuhygienisti ei näin ollen voi antaa potilaalle kokonaisvaltaista hoitoa ilman hammaslääkärin hoitopäätöstä. Suuhygienisti voi sen sijaan itsenäisesti *aloittaa* hoidon oireisiin ym. perustuen.

Yhteenveto

Lakiesityksen 2a §:ssä valittu tutkimus-termi on ristiriidassa terveydenhuollon ammattihenkilölain 22 §:n kanssa ja on näin ollen muutettava. Muutettu termi on määriteltävä niin tarkkarajaisesti, että käytännön hoitotyössä on mahdollista päätellä mikä on sallittua.

Lakiesityksen 2a §:ssä korvattavaksi esitetty suuhygienistin antama hoito ilman hammaslääkärin lähetettä voi rajoittua vain terveydenhuollon ammattihenkilölain 23a §:n mukaiseen hoidon aloittamiseen. Korvattavaksi esitetyn mukaista suoravastaanotolla annettavaa hoitoa ei terveydenhuollon ammattihenkilölaki mahdollista.

Kunnioittavasti,

Heikki Kuusela
lakimies
Suomen Hammaslääkäriliitto ry